

Justisdepartementet

Deres ref: 15/3004

Høring – Advokatlovutvalgets utredning NOU 2015: 3 Advokaten i samfunnet

Vi viser til høringsbrev av 13. mai d.å. og med høringsfrist 1. januar 2016. Norsk Redaktørforening, som organiserer 730 redaktører i alle typer medier, står ikke på listen over høringsinstanser. Vi vil likevel kommentere to punkter i utredningen, begge knyttet til spørsmålet om advokaters taushetsplikt

1. Forholdet til offentleglova og innsynsrettighetene

Vi reagerer sterkt på at utvalget foreslår å gjøre reelle innstramminger i den innsynsadgangen som allmennhet og medier i dag har i dokumenter knyttet til advokaters oppdrag for offentlige organer. Behovet for innsyn i det offentlige organers prosesser blir ikke mindre om det er en advokat som utreder eller rådgir det offentlige. Det er åpenbart at publikums behov for innsyn i mange tilfeller vil være særlig stort i saker hvor det offentlige ser seg tvunget til å benytte seg av juridisk bistand. Det er heller ikke slik at anledningen til å bruke de alminnelige unntaksestemmelsene i offentleglova innskrenkes *fordi* det er snakk om dokumenter utarbeidet av en advokat.

Offentleglova inneholder en rekke bestemmelser som ivaretar det offentliges interesser i denne typen saker (forhandlingsposisjon, partsinteresser i rettslige konflikter osv.) Det som imidlertid er uakseptabelt er at ethvert dokument sendt til eller mottatt fra en advokat på det offentliges hånd skulle være underlagt lovbestemt taushetsplikt og dermed automatisk unntatt offentlighet. Utvalget klarer da heller ikke å argumentere godt for dette ytterliggående standpunktet. De argumentene som trekkes frem er a) skade på beslutningsprosessen, b) tilbakeholdenhet med hensyn til innhenting av advokatråd, c) at advokatrådet gis mer tyngde enn det er grunn til og d) fare for skade på kontrollordninger) Disse hensynene har enten sine unntaksbestemmelser i offentleglova, eller de henger sammen med dårlige holdninger og sviktende beslutninger på det aktuelle organets hånd, med tanke å legge opp til en forsvarlig saksbehandling. At dette skal kompenseres med innføring av en taushetsplikt som åpenbart vil redusere innsynet i viktige beslutningsprosesser, finner vi uakseptabelt.

2. Den generelle taushetspliktbestemmelsen

Norsk Redaktørforening har selvsagt stor forståelse for nødvendigheten av klare taushetsbestemmelser knyttet til advokaters virksomhet. Vi går ikke nærmere inn på begrunnelsene for dette. Vi tillater oss likevel å stille spørsmål ved hvorvidt det er behov for en så vidt altomfattende og absolutt taushetsplikt som det utredningen legger opp til.

Den gjeldende straffebestemmelsen om advokaters taushetsplikt finnes i straffelovens § 211, og lyder i sin helhet:

§ 211. Brudd på taushetsplikt for enkelte yrkesgrupper
Med bot eller fengsel inntil 1 år straffes prester i statskirken, prester eller forstandere i registrerte trossamfunn, advokater, forsvarere i straffesaker, meklingsmenn i ekteskapsaker, og dissers

hjelpere, som uberettiget røper hemmeligheter som er betrodd dem eller deres foresatte i anledning av stillingen eller oppdraget.

Bestemmelsen har en litt annen ordlyd enn § 144 i den tidligere straffeloven, uten at det dermed var meningen å endre det materielle innholdet i bestemmelsen.

I utvalgets forslag til taushetspliktbestemmelse i den nye advokatloven heter det innledningsvis:

§ 27. Taushetsplikt

(1) Advokater har taushetsplikt om all informasjon som advokaten innhenter, utarbeider, formidler eller får tilgang til på vegne av klienter i forbindelse med oppdrag eller mulig oppdrag i advokatvirksomheten, og som ikke er alminnelig tilgjengelig.

Ut fra selve ordlyden innebærer utvalgets forslag en viss utvidelse av taushetsplikten, ved at to reservasjoner er bortfalt i den foreslåtte paragrafen. Det er ikke lenger krav om at det skal være snakk om «hemmeligheter» og det er ikke lenger krav om at opplysningene skal være «betrodd dem eller deres foresatte i anledning av stillingen eller oppdraget.»

Vi forstår utvalget dithen at ordlyden i forslaget til § 27 også innebærer en reell utvidelse av taushetspliktens omfang, jfr utvalgets drøftinger under punkt 15.2.1. og 15.2.2, med henvisning til punkt 15.3.1.3.

Vi stiller oss som sagt tvilende til det reelle behovet for en slik utvidelse av den generelle taushetsplikten for advokater.

Oslo, 2015-12-04

Med vennlig hilsen
for Norsk Redaktørforening

Arne Jensen
generalsekretær